

เอกสารประกอบการบรรยาย

เรื่อง

วินัยและการรักษาวินัย

ของข้าราชการ

วินัยและการรักษาวินัย

ที่มา

จาก พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๖ ว่าด้วยวินัยและการรักษา
วินัย และหมวด ๗ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย

✧ มาตรา ๘๐ ✧

ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ
ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ต้องรักษาวินัยโดย
กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ใน
หมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๘๑

ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ
ลูกจ้างประจำ ลูกจ้าง ต้องสนับสนุนการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้อปฏิบัติในการรักษาวินัย

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติ ครม. นโยบายของรัฐ และระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าของทางราชการ ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๘๒ ข้อปฏิบัติในการรักษาวินัย

- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหลักเลียง
- (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๘๒ ข้อปฏิบัติในการรักษาวินัย

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๙) ต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓ ข้อห้ามในการรักษาวินัย

๑. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
๒. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
๓. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
๔. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๘๓ ข้อห้ามในการรักษาวินัย

๕. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
๖. ต้องไม่เป็นการจัดการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
๗. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๘๓ ข้อห้ามในการรักษาวินัย

๘. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๙. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

๑๐. ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๔

➡ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ผู้ใด
ไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒
หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำ
ผิดวินัย

มาตรา ๘๕ ลักษณะการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

๑. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
๒. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๓. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยมีเหตุอันสมควรหรือโดยพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

มาตรา ๘๕ ลักษณะการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

๔. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง
๕. ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชน ผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
๖. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘๕ ลักษณะการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

๗. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๘. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖

➡ กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง มาตรา ๘๒ (๑๑) มาตรา ๘๓ (๘) และ (๑๐) และมาตรา ๘๕ (๘) ให้ใช้สำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.พ. ดังกล่าวใช้บังคับ

มาตรา ๘๗

➡ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและ
พัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกัน
มิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๘๘

➡ ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ ลูกจ้าง
ผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย
เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ใน

หมวด ๗

มาตรา ๘๙

➡ การลงโทษข้าราชการพลเรือน พนักงาน
ราชการ ลูกจ้าง ให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้อง
สั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้อง
เป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ
โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษ กระทำ
ผิดวินัยในกรณีใดและตามมาตราใด

หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๕๐

➡ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

มาตรา ๕๐

➡ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

➡ อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

ที่มาของเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา

๑. จากบุคคลร้องเรียน/กล่าวหา

๑.๑ บัตรสนเท่ห์

๑.๒ หนังสือร้องเรียน

๑.๓ สื่อสารมวลชน เช่น นสพ. /โทรทัศน์

ที่มาของเรื่องร้องเรียน/กล่าวหา

๒. จากหน่วยงานอื่น

๒.๑ สตง. /ปปช./ปปท./รัฐสภา/กพ.

๒.๒ สำนักนายกรัฐมนตรี/ผู้ตรวจการแผ่นดิน

๒.๓ ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน

๒.๔ ผู้รับเรื่องร้องเรียน/โทรศัพท์สายตรง

การดำเนินการทางวินัย

➡ การดำเนินการทางวินัย หมายถึง กระบวนการ
ทั้งหลายที่กระทำเป็นวิธีการตามกฎหมายมาตรฐานทั่วไป
หรือตามหลักเกณฑ์ เมื่อข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัย ได้แก่

การสืบสวน การสอบสวน การตั้งเรื่องกล่าวหา
การให้ พักราชการ และการให้ออกจากราชการไว้ก่อน
การพิจารณาความผิด การกำหนดโทษ และการลงโทษ

การดำเนินการทางวินัย

➡ **การสืบสวนทางวินัย** คือ การแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งกรณี ที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ แยกเป็น ๒ กรณี ได้แก่

๑. การสืบสวนก่อนดำเนินการทางวินัย

๒. การสืบสวนซึ่งเป็นการดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัย

➡ **การสอบสวนทางวินัย** หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมต่างๆ ในเรื่องที่ถูกกล่าวหา หรือพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ได้ ความจริงและยุติธรรม เพื่อที่จะพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ถ้ากระทำผิดจริงก็จะได้ลงโทษผู้กระทำผิดผิดนั้น แต่หากมิได้กระทำผิดก็สั่งยุติเรื่อง การสอบสวนแบ่งเป็น ๒ ประเภท

การสอบสวนทางวินัย

➡ การสอบสวนที่ไม่เป็นกระบวนการตามกฎหมาย ได้แก่
การสอบสวนในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

➡ การสอบสวนที่เป็นกระบวนการตามกฎหมาย ได้แก่
การสอบสวนในความผิดวินัยร้ายแรง

✧ โฆษทางวินัย ✧

✧ โฆษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังนี้

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดเงินเดือน
- ปลดออก
- ไล่ออก

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

➡ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน**สามสิบวัน** นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

➡ เมื่อ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สูงสุดภายใน **เก้าสิบวัน** นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบ คำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

..จบ..

